

[Rager.]

ventet — er noget, vi kan lovfæste noget som helst om. Det vilde jo ikke være muligt i de Dage, der har staaet til Disposition for en Diskussion om denne Sag, at komme den Vej, men jeg vil udtale Haabet om, at man, da Loven ikke hindrer, at noget saadant sker, inden for Administrationen og forhaabentlig ogsaa fra den højtærede Ministers Side — det sidste turde jo være det vigtigste og afgørende — vil have Interesse for dette Spørgsmaal, og hvis det skulde vise sig muligt under Lovens Løbetid at finde en Vej til betjeningsmæssigt at gøre Forholdene bedre for Provinsens Publikum, at man da vil gøre det.

Det har vist sig ved Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget gennem de Henvendelser, der er rettet til Udvalget, at Evnen til at læse vort Modersmaal, i hvert Fald i Organisationer, kun er forholdsvis lidt udbredt. Jeg tænker her paa alle de Henvendelser, som Udvalget har modtaget angaaende sidste Stykke af § 3, hvor det er anført, at de Personer, der skal have Valutatildeling, skal være dem, der har faaet i 1934, eller dem, der er anerkendt som Nyimportører i 1935, men hvor der intet som helst staar om, at det er det samme Tidsrum, der danner Basis for Tildelingernes Størrelse. Ikke des mindre er der spildt ikke lidt Skrivi paa at imødegaa den Vejrølle, man selv har stillet op. Der er jo i Udvalgets Betænkning gjort ganske udførligt Rede for de Forhandlinger, der desangaaende har været ført, og det Standpunkt, som den højtærede Handelsminister har indtaget, og det forekommer mig, at det Resultat, man her er naaet til, er et særdeles godt og tilfredsstillende Resultat. Det har jo sikkert været den Udformning, som fra første Færd har været tænkt, og saaledes som man maa læse Loven, synes det ogsaa at være saaledes. Men nu maa vel alle de ængstelige være beroliget.

Brancheforeningernes Inddragning er jo ogsaa berørt, ligeledes Grænsen for den Myndighed, man giver Brancheforeningerne. Jeg vil, idet jeg anbefaler, at man forkaster Mindretallets Ændringsforslag, vedtager Flertallets og ved tredje Behandling endeligt vedtager Lovforslaget, udtale Haabet om, at denne Lov, naar den nu skal virke gennem de kommende Aar, maa blive ført ud i Livet i et forstaaende Samarbejde fra alle Sider, og jeg haaber, at de Organisationer, der tidligere, i hvert Fald efter nogles Skøn, ikke har medvirket i Lovens Aand, nu efterhaanden maa have indset,

at denne Lov maa der regnes med, at de nu maa have indset, at det tjener dem selv, deres Medlemmer og hele Samfundet bedst, om de arbejder med i en loyal Aand.

Hartel: Naar jeg tager Ordet her i Dag, er det paa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Vegne, idet han er fraværende grundet paa Retssagen om Eksportforholdene.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte nogle Udtalelser vedrørende Forholdene inden for Udvalget. Jeg hørte dem med Interesse, thi i samme Øjeblik svandt, om jeg saa maa sige, min Sorg over, at vi ikke har haft Lejlighed til at følge dette Udvalgsarbejde, idet jeg forstaaer, at der ikke har været Spor hyggeligt ved det. Derfor skal jeg ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men udelukkende henvise til, at vi har tilladt os at udarbejde uden for Udvalget en Række Ændringsforslag, som fremkommer som Underændringsforslag, idet vi har stillet dem til det af Venstre affattede Ændringsforslag, da dette paa mange Maader kom vor Tankegang nærmest, og der i øvrigt kun var kort Tid til Udarbejdelsen.

Det er ikke ukendt, at den Gruppe, som jeg tilhører, fra første Begyndelse har staaet meget fjendtligt, kan jeg godt sige, i det mindste fuldstændig afvisende over for den Lovgivning, der har samlet sig om Valutacentralen, og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har fra sin første Optræden i dette Ting bekæmpet Valutalovgivningen, saaledes som den har formet sig. Der er Gang paa Gang stillet en Afvikling i Udsigt; ingen Afvikling er fremkommet, derimod er Systemet stadig blevet fæstnet.

Det ærede Medlem Hr. Rager talte for et Øjeblik siden om, at denne Lovgivning var beregnet paa at gavne Landbruget i første Række. Ja, jeg maa jo forbavses over de Resultater, som denne Kærlighed har ført til. Landbrugets Andel i Nationens Indtægt er fra 1931—32 til 1933—34 faldet fra 19 pCt. til 13 pCt. Samtidig er Landbrugets Formue inden for det samme Tidsrum faldet fra 27 pCt. af den samlede Formue ned til 21 pCt. Det er ganske interessant at se, hvilken Virkning det økonomisk set har haft for Landbruget, at denne Valutalovgivning har bestaaet, hvis man vel at mærke vil hævde, at den i det hele taget har været til økonomisk Gavn for det danske Landbrug.

Vore Betæneligheder over for Forslaget samler sig væsentligt om følgende — med Forslaget mener jeg her det af Regeringen fremsatte Forslag, som i eet og alt med